

Cuprins

1. Instruirea intelectului pentru a descifra codurile inteligenței.....	7
2. Definiția inteligenței: <i>Homo sapiens</i> , ființă dincolo de limitele logicii.....	12
3. În ce școli se învață descifrarea codurilor?	20
4. Nu există procedee magice pentru descifrarea codurilor inteligenței	25
5. Codurile sunt universale.....	31
6. Codurile pe care Einstein nu le-a descifrat.....	37
7. Prima capcană a minții umane: conformismul.....	42
8. A doua capcană a minții umane: autocompătımirea	49
9. A treia capcană a minții umane: teama de a-și recunoaște greșelile.....	56
10. A patra capcană a minții umane: frica de riscuri.....	63
11. Primul cod al inteligenței: Codul eului ca administrator al intelectului.....	71
12. Al doilea cod al inteligenței: Codul autoanalizei critice – reflectarea asupra consecințelor comportamentelor	112
13. Al treilea cod al inteligenței: Codul psihoadaptării sau al rezilienței – capacitatea de a supraviețui	125

14. Al patrulea cod al inteligenței: Codul altruismului – capacitatea de a ne pune în locul celorlalți.....	143
15. Al cincilea cod al inteligenței: Codul dezbaterii de idei.....	159
16. Al șaselea cod al inteligenței: Codul carismei	172
17. Al șaptelea cod al inteligenței: Codul intuiției creatoare.....	184
18. Al optulea cod al inteligenței: Codul eului ca administrator al emoțiilor	218
19. Profesioniștii care au descifrat codurile: diferențele dintre profesioniștii buni și cei excelenți....	237
20. Cum să-i vinzi idealul codurilor inteligenței unei societăți care a încetat să mai viseze	250
Referințe bibliografice	262
Despre autor	265

1

Instruirea intelectului pentru a descifra codurile inteligenței

Titus, generalul roman însărcinat cu construirea Colosseumului, se mândrea că armata romană era singura care se pregătea pentru război în vreme de pace, antrenându-și soldații pe tot parcursul anului. Era cel mai eficient. Cu această armată a devastat Ierusalimul în anul 70 d.Hr., comițând atrocități inimaginabile și luând sute de mii de prizonieri, pe care i-a dus la Roma; dar acesta va fi subiectul unui roman istoric pe care-l voi publica în viitor. Înconjurat de lacrimile și de sângele prizonierilor săi transformați în sclavi, marele general a pus să se construiască monumente care sunt și astăzi în picioare.

Instruirea impusă odinioară armatelor și câtorva domenii restrânse ale societății se aplică în zilele noastre tuturor sectoarelor. Ne aflăm în era instruirii. Se face instruire în practica sportivă și în activități ca mersul pe jos, dansul, calculul, scrisul, povestitul, regizarea unei

piese. Oamenii sunt instruiți pentru a conduce vehicule, a pilota avioane, a lucra cu diferite mașini. Sunt instruiți pentru a vorbi în public, a lucra cu computere, a face programe, a administra întreprinderi, a executa proiecte. Sunt instruiți pentru a alege un vin sau altul, pentru a aprecia o operă de artă, pentru a fi atenți la calitatea produselor.

Cu toate acestea, când totul părea perfect în era instruirii, iată că, observând problemele psihice și sociale ale societăților moderne, constatăm că am comis o greșală istorică extrem de gravă: am uitat de instruirea cea mai importantă, adică de instruirea în domeniul descifrării și aplicării *codurilor inteligenței*. Fără ele nu ne putem dezvolta imaginația, capacitatea de a depăși intemperiiile vieții și potențialul nostru intelectual.

Memoria este suprautilizată, iar codurile inteligenței sunt subutilizate

Ar trebui să descifrăm aceste coduri cu aceeași energie cu care căutătorul de aur străpunge piatra în căutarea metalului prețios, cu aceeași tenacitate cu care chirurgul desprinde pielea pentru a descoperi țesuturi ascunse, cu aceeași râvnă cu care însetatul caută apă ca să-și potolească setea în deșertul fierbinte.

Simțul comun crede, în mod greșit, că memoria îi este subutilizată. Unii cred că folosesc 10%, alții, cam 20%, iar alții, cu puțin peste 20% din capacitatea totală a memoriei lor. Însă acest mod popular de a gândi este infantil, simplist și, prin urmare, trebuie corectat. Memoria este selectivă. În plus, se deschide și se închide în funcție de emoțiile și sentimentele pe care le trăim într-un

anumit moment al existenței. Emoțiile tensionate, fobice și temătoare închid ferestrele memoriei, iar cele care implică plăcere, provocare și seninătate le deschid. Deși emoțiile pașnice deschid ferestrele, memoria este selectivă, căci nu-și deschide *toate* arhivele.

Te-ai gândit cum ar fi dacă memoria n-ar fi selectivă? Orice cuvânt, ca „mașină“, „avion“, „prieten“, „dușman“, „frică“, ne-ar permite accesul la milioane de date pe care le avem arhivate și care sunt legate de memorie, saturându-ne intelectul. Scoarța noastră cerebrală n-ar suporta un asemenea vârtej de date. Observă că, atunci când avem preocupări recurente și ne gândim obsesiv la o anumită chestiune, suntem epuizați, ne trezim oboșiți și fără energie.

Selectivitatea memoriei obiective ne protejează mintea împotriva acumulării de gânduri, de imagini mentale și idei. Dacă, însă, ne-am observa cu atenție mintea, probabil că majoritatea ne-am da seama că ne folosim *excesiv* memoria, de aceea gândim excesiv și, ca urmare, ne consumăm excesiv, generând astfel Sindromul gândirii accelerate (SGA) (Cury, 2004).

Emoțiile fluctuante, gândurile anticipative și excesul de angajamente fac parte din meniul persoanei caracterizate prin hipergândire. Dacă oamenii și-ar folosi memoria într-un mod mai rațional, și-ar uza mai puțin creierul, s-ar trezi cu o dispoziție mai bună, s-ar bucura mai mult de ziua care începe, ar crea mai multe situații propice pentru a-i cuceri pe cei dragi, pentru a avea gesturi unice, reacții neașteptate și atitudini surprinzătoare.

Memoria, fiind deja selectivă, poate fi blocată și mai mult de un stres intens, care, la rândul lui, blochează